Oase viering 29 oktober 2022

HERDENKEN IN DE OASE
om hen niet te vergeten

Voor de viering horen we muziek van de CD LIBERA, angel voices….nummer: 4, 1, 5 en 9
en zien de afbeelding v.d. kaart met daarop de woorden: EEUWIG VERBONDEN

Vóór de viering is er gelegenheid in de hal om namen op te schrijven die wij zullen noemen.

Voorgangers: **Jeanneke de Bot en Mieke Mol**
Cantor: **Harry de Bot**
Piano: **Frank Bockholts**
Beamer presentatie: **Jeroen Kok**

ADEM-TOCHT
LEEF-TIJD

Paaskaars brandt: symbool van Gods aanwezigheid

Klankschaal
Oasekaars wordt aangestoken

Openingslied: Wij zoeken u als wij samenkomen

Welkom

Welkom allemaal**,** hier in de kerk en ook welkom voor de mensen die thuis de viering gaan volgen.
" Herdenken in de Oase, om hen niet te vergeten" , om die reden komen wij vanavond samen.

Samen komen rondom lieve mensen die wij moeten missen; lang geleden overleden of nog maar kort geleden. Aan tijd is het gevoel van missen niet gebonden.

We willen stilstaan rondom dat gemis; we willen hun namen noemen, een kaarsje voor hen aansteken, terwijl we ons gesteund mogen weten door God en door de mensen om ons heen.

Inleiding

Toen Mieke en ik ons bogen over deze herdenkingsviering, werd ik onverwacht geraakt door de bijbelse gedachte dat God ons bij de geboorte de adem inblaast en dat wij die adem weer terug geven aan God, als wij onze laatste adem uitblazen.
God, adem van ons leven.

Adem doet ons leven, geeft ons leef-tijd.
Onze adem legt een hele tocht af (adem-tocht) door onze leef-tijd heen, voordat wij dat geschenk van God bij onze dood weer teruggeven……. voor de een zijn dat meer jaren dan voor een ander; voor de een ook lichtere jaren dan voor de ander.
****

De dood legt bloot waarvoor de mens waar we van gehouden hebben (mee we verbonden waren), voor geleefd heeft.
Wat heeft hij of zij ons met zijn leven willen vertellen, ons laten zien? Wat wil hij/zij ons nalaten? Wat wil blijvend herinnerd worden en wat mag langzaam losgelaten worden; wetende dat de L(l)iefde ons blijvend verbindt.
…….
Prediker laat ons zien dat licht niet gezien kan worden, als we het donker niet kennen.
En dat alles tijdens één mensen-leven.

Mieke en ik wensen ons allen een viering toe waarin we ons verbonden mogen voelen met God en met elkaar **en** met de mensen die hier niet meer zijn, maar wel voortleven in ons hart.

Openingsgebed

Geest van nieuw begin,
adem ons open.
Licht in ons midden
vuur onze hartstocht aan.
Woord dat vraagt: " waar ben je?"
spreek in ons jouw woord.

Wees hier aanwezig
Geest, Licht, Liefde, Woord.
God in ons midden
wees hier aanwezig
dat uw naam mag klinken
Ik zal er zijn.

Vredeskaars wordt aangestoken
Vredesgebed

V. Overal om ons heen is onrust en geweld.
Een aanslag hier, dan daar.
Mensen op de vlucht, op zoek naar veiligheid en vrede.

De vrede die de wereld geeft is kortstondig en broos.
De vrede die Jezus ons gunt duurt tot in de eeuwigheid.
Daarom bidden we samen:

A.Jezus geef ons woorden van vrede in de mond,
geef ons daden van vrede in de hand
en geef ons vrede in ons hart,
u, die onze vrede zelf bent.

*Laten we elkaar deze **vrede** van Jezus **toewensen.***

Vredeslied: Sjaloom Chaverim

Gedachte naar het boek Prediker

Alles heeft zijn tijd

Geloof mij als ik zeg - alles heeft zijn uur
en alles onder de hemel zijn tijd.
Er is een tijd van baren en een tijd van sterven
een tijd van planten en van oogsten,
een tijd dus, van komen - en ook één van gaan.

Een tijd om stenen weg te werpen
en een tijd om stenen te verzamelen
een tijd voor oorlog
en er is een tijd voor vrede
er is een tijd om te ontvlammen en een tijd om te verkillen
een tijd om te omhelzen en een tijd om van omhelzen af te zien
een tijd om te zoeken en een tijd om te verliezen
een tijd om weg te doen en een tijd om te bewaren.

Je ziet het gebeuren -en gelukkig maar
dat er een tijd is van huilen
maar óók een van lachen,
een tijd van rouwen
en een tijd van dansen,
anders had een mens geen leven.

Gelukkig de mens
die blijvende fundamenten in zijn leven heeft opgebouwd
en niet in staat is dag en uur te bepalen.
Dat een mens met al zijn getob en gezwoeg
niet één el aan zijn leven kan toevoegen.

Het leven is en blijft een geheim
en een geheim is,
van het begin tot het einde,
ondoorgrondelijk,-het is Gods geheim.
Daarom lééf,
leef bij de dag,
leef voluit bij de tijd die je krijgt,
elke dag opnieuw
en vertrouw erop
dat het leven rust in Gods veilige hand.

Lied of acclamatie: Houd mij in leven, wees Gij mijn redding, steeds weer zoeken mijn ogen naar U
GvL Psalm 25 III

Lezing *naar Genesis 2 van Huub Oosterhuis*

Balade van de mens

Ten dage dat Hij maakte
hemel en aarde……

Er waren geen bomen,
geen halmen van grassen op aarde,
er viel nog geen regen

die dag dat Hij maakte de mens.

Die dag boetseerde Hij,
-niet uit het licht van de hemel-,
boetseerde Hij uit het stof van de aarde
mij, stof van de aarde,

blies adem van leven
in mijn neusgaten,
werd ik een levende ziel,
een mensje-
wie zijn wij dat Gij ons gedenkt.

Hij plantte vlakbij zonsopgang een tuin,
Hij nam de mens in zijn hand,
Hij plaatste de mens in de tuin.

Hij sprak tot mij:
Het is niet goed
als jij alleen blijft,
mensenkind.
Zou ik niet
iemand die jou zoekt en vindt
voor je maken?

Die mij aanziet?

Die jou roept en antwoord en antwoord geeft,
die jou aanziet.

Iemand
die mij aanziet

dat wij leven.

Lied: Voor mensen die naamloos, GvL644

Levend woord
Wat zijn er veel helpende, troostende woorden gezegd en geschreven, als het gaat over het leven en over de dood en de tijd ertussen en erna.
Woorden van Kahlil Gibran, een mysticus uit Iran, zijn voor mij en wrs ook voor iedereen hier herkenbare woorden:: " *Men beseft pas de diepte van de liefde als het moment van afscheid daar is.". (2x)*
En ook deze woorden van een Imam: " *Soms besef je de werkelijke waarde van gebeurtenissen pas echt, nadat ze een herinnering geworden zijn".(2x)*

Onder jullie zullen zeker ook mensen zijn die na het overlijden van een geliefd mens of mensenkind de volgende ervaring hebben: "dat ik zoveel van je hield, ik wist het niet; dat je ook zo belangrijk voor mij bent geweest, ik heb dat niet zo diep geweten".
Alsof na het afscheid van een partner, kind, vader, moeder, oma, opa, vriend, vriendin, collega, buurvrouw een stoflaagje verdwijnt, ruis oplost, zodat de scherpte van pijn zachtere vormen aan kan

gaan nemen; waardoor er meer ruimte ontstaat om dieper te gaan ervaren wat de overledene ons heeft willen zeggen met zijn leven.
Wat laat hij of zij ons na, wat willen we koesteren, wat wil herinnert blijven, wat mag langzaam losgelaten worden?
Het afscheid is niet meer weg te denken; het missen van die lieve mens wil verweven worden met ons eigen leven.
Door de liefde, die veel verschillende kleuren kan hebben gehad, VOOR EEUWIG VERBONDEN.

Prediker vertelt ons in "alles heeft zijn tijd ", dat het licht niet ervaren kan worden, als wij ook het donker niet ervaren hebben.
*"We zouden geen leven hebben", zegt hij " als er niet een tijd is van rouwen en huilen **en** daarnaast ook een tijd van weer kunnen lachen en dansen, een tijd om te omhelzen en een tijd om van omhelzen af te zien, een tijd om weg te doen en een tijd om te bewaren, een tijd van oorlog en een tijd van vrede".*

Al de fasen, die hij noemt, horen bij het leven van ons mensen. "Gebeuren gewoon"; wat niet wil zeggen dat we er geen invloed op kunnen uitoefenen.
Hoe kijken we ernaar, hoe gaan we ermee om en dat allemaal in die leef-tijd die ons geschonken wordt, met God aan onze zijde.

En dit alles zou je niet kunnen be-leven, zonder de Adem die God ons mensen schenkt bij onze geboorte.
In woorden van Genesis: " *Toen boetseerde God de mens uit klei, uit de aarde genomen en Hij blies de levensadem in de neus; zo werd de mens een levend wezen.*
Adem doet ons leven, geeft ons die leef-tijd!
Zonder adem, Gods ADEM ons geschonken bij de geboorte, zouden wij de gang door ons leven, zoals beschreven door Prediker, niet kunnen gaan.
……
Vaak horen wij mensen vragen als een lief mens ons ontvallen is: " Hoe oud is hij/zij geworden"?
Leeftijd zegt niet alles. Een kort leven, hoe pijnlijk ook, kan soms, erop terugkijkend, van grote waarde zijn geweest, alsof het leven " al klaar was"; geleefd is zoals het bedoelt was. Een lang leven kan kostbaar aanvoelen, soms ook heel erg zwaar zijn.
In woorden van Prediker: "*Gelukkig de mens die blijvende fundamenten in zijn leven heeft opgebouwd".*
Die blijvende fundamenten van die lieve mens, die mogen niet verloren gaan, die moeten we koesteren, erover blijven vertellen en blijvend meedragen in ons hart.
……
Er blijven altijd vragen rond het leven en de dood van een dierbaar mens en ook hoe wij als nabestaanden verder kunnen leven met het gemis.
Prediker spreekt troostende, helpende woorden aan ons, de na-bestaanden (voort-bestaanden).

"Het leven is en blijft een geheim
en een geheim is, van het begin tot het einde,
ondoorgrondelijk, -het is Gods geheim.

Daarom lééf,
leef bij de dag
leef voluit bij de tijd die je krijgt,
elke dag opnieuw
en vertrouw erop
dat het leven rust in Gods veilige hand".

Voor altijd geborgen in zijn hand.

Voor EEUWIG VERBONDEN zijn wij mensen verbonden met God en met elkaar.

Stilte/ pianoklanken

Geloofsgebed

V.Wij geloven in de liefde
een liefde die mensen samenbrengt
en die sterker is dan ons leven op aarde.

A.Wij geloven in het leven
zoals Jezus Christus ons dat laat zien,
Hij, die onze levensbron wil zijn.

V.Wij geloven in zijn licht
dat onze levensweg verlicht
en ons uitzicht geeft
voorbij de horizon van ons leven.

A.Wij geloven in Jezus Christus
die door mensen tot ons spreekt,
die troost en opbeurt.

V.Wij geloven in de heilige Geest
die ons leven inspireert
en ons de geestkracht geeft
ons eigen kruis te dragen.

A.Wij geloven in God
die als een vader ons bij de hand neemt,
óók in het uur van onze dood,
opdat wij voorgoed bij Hem mogen wonen.

Lied: Ga met God en Hij zal met je zijn, liedboek 416

Wij noemen hun namen en ontsteken een lichtje

Goede God, jij die bent in leven en voorbij de dood…..wees ons nabij als wij de namen gaan noemen van hen die ons ontvallen zijn. Zij zijn belangrijk voor ons (geweest) en worden nog steeds gemist. Ook steken wij een lichtje voor hen aan, met het licht komend van de paaskaars; licht dat de duisternis zal overwinnen.

Wij noemen hun namen en ontsteken een lichtje

God van alle mensen, zie en zegen deze kaarsjes die symbool staan voor alle mensen die gemist worden, wel of niet bekend.

Gebed

Liefdevolle God,
vol herinnering zijn onze gedachten,
vol verdriet omdat hun leven ten einde ging,
vol dankbaarheid ook om wat zij ons gaven.

Laten deze namen- waarmee wij hen kenden- niet vergeten raken;
laat de naam- waarmee Gij hen riep- niet verloren gaan.
Het werk van hun handen- nu ons toevertrouwd-
laat het niet vergeefs geweest zijn.
Liefdevolle God, verzamel hun namen
voorgoed in uw hand.

Voorbeden
Acclamatie: Kom adem ons open, kom adem ons open, adem ons open
(Aan het begin, na noemen van voorbeden en aan het einde)

Laten we onze gebeden neerleggen voor God, en biddend zingen
**kom adem ons open*

Voor allen die moeten leven met een lege plaats aan hun zijde;
voor hen die treuren om het verlies van een kind, een kleinkind,
een vriend die wegviel uit hun kring,
om een gemis dat niet te noemen is.
Dat zij troost mogen ervaren van God,
die een God van levenden èn van doden is.

Voor hen die het verlies niet kunnen verwerken,
geen toekomst zien en zich eenzaam voelen;
dat er voor hen een mens mag zijn die luisteren, troosten en meedragen kan;
dat ze mogen ervaren hoe kostbaar ze zijn in Gods ogen.

Voor allen die niet vrijuit durven leven;
bevangen door angst voor epidemieën, natuurrampen, oorlogen,
dat vertrouwen de plaats van angst mag innemen.

Voor allen die treuren om dierbaren die nooit terugkwamen,
slachtoffers van natuurrampen, van zinloze oorlogen;
voor de vele kinderen in vluchtelingenkampen, zonder ouders,
voor allen die ,nog steeds, sterven door gebrek aan voedsel;
dat hun namen niet verdwijnen in het niets,
maar geschreven staan in de palm van Gods hand.

**Kom adem ons open*

Voor ons hier bijeen,
geef ons geloof en vertrouwen in U, onze vader;
geef ons het geloof dat de dood het zal verliezen van het leven,
dat het licht zal winnen van de duisternis,
de dag van de nacht, dat het goede zal overwinnen.
Dat wij de dood niet verdringen, niet leven in angst.
Dat wij elkaar op vleugels mogen dragen.
En we steken een kaarsje aan voor alle troosters,

Lieve mensen, die als het erop aankomt
kunnen luisteren en er zijn voor de ander

Goede God, we kunnen niet geloven
dat een mensenleven uitdooft bij de dood,
dat er niets van overblijft.
U bent een God van levenden,
U kent ons ,U draagt ons op vleugels.
U wilt niet dat wij sterven, maar leven.
Verhoor ons bidden voor allen die wij hier herdenken,
dat zij opgenomen mogen zijn in uw eeuwigheid

**Kom adem ons open*
nog een moment van stilte voor eigen intentie/gedachten

Brood voor onderweg

Goede God,
U kent onze vreugde, ons verdriet en ons tekort,
de onmacht en het falen,
de pijn die wij elkander aandoen,
de honger in de wereld,
de oorlog en de onderdrukking….

U die ons ziet, God,
en die ondanks alles onze God wil zijn,
onze toekomst, onze vrede.

Ons leven bent U, God:
de adem die ons leven doet,
ons verlangen naar geborgenheid
naar vrede in de wereld,
naar recht voor elk mens.
U die alles in allen bent,
U die in ons allen bent:
U roept ons telkens tot nieuw leven.

U nodigt ons uit om op te staan,
op weg te gaan, het vrije leven tegemoet,
naar het land van belofte.

En telkens als wij aarzelen, terugvallen
niet durven,
houdt U ons uw Zoon voor, uw meest beminde
die ons leerde hoe U van mensen houdt
en die keer op keer nieuw leven schenkt
en kansen schept om opnieuw op weg te gaan.
Voed ons met zijn leven, God,
met het brood dat Hij deelde met zijn tochtgenoten.

Wij breken het brood

Laten we dit brood delen met elkaar, voor de dagen die komen gaan,
dat wij ons gesteund mogen weten door God en door elkaar.

Uit voorzorg rondom Corona willen we het mandje " gewoon" doorgeven met daarbij de gedachten: " dit brood voor onderweg is voor jou".
Iedereen pakt nu dus voor zichzelf het stukje brood.

Onze Vader
uit voorzorg geven we elkaar geen hand (staat op sheet)

Wegzending

Liefdevolle Vader,
wij weten dat iedereen op aarde
duistere perioden moet doormaken.

Help ons,
om U te zien achter de schaduwen
want wij weten
dat er geen schaduwen kunnen zijn
zonder licht.

Alleen Uw licht kan ons uit de duisternis halen.
breng ons, aan Uw hand
op het pad van licht.
……

God, zend ons nu dan op weg,
als mensen die vol vertrouwen
gesteund door U en door de lieve mensen om ons heen
de toekomst tegemoet gaan,
óók in deze verwarrende, moeilijke tijd.

Dankwoordje
Voor we het slotlied: De steppe zal bloeien" gaan zingen wil ik iedereen bedanken die zich weer met hart en ziel heeft ingezet….Jeroen, Frank, Harry, Hetty
en ook jullie allen hier en thuis die mee herdacht hebben al die lieve mensen die we niet willen vergeten.

Slotlied: De steppe zal bloeien, GvL 591

Volgende viering: zaterdag 12 november